

Plenum

Onsdag 27.11.2019 kl. 14.01—20.47

11. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om ändring av vissa bestämmelser om offentliga kungörelser inom miljöministeriets förvaltningsområde

Regeringens proposition RP 73/2019 rd

Utskottets betänkande MiUB 3/2019 rd

Första behandlingen

Förste vice talman Tuula Haatainen: Ärende 11 på dagordningen presenteras för första behandling. Till grund för behandlingen ligger miljöutskottets betänkande MiUB 3/2019 rd. Nu ska riksdagen besluta om innehållet i lagförslagen.

Miljöutskottets ordförande, ledamot Hoskonen, var så god.

Debatt

15.52 **Hannu Hoskonen kesk** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Valiokunnan mietintö numero kolme koskee hallituksen esitystä 73 ympäristöministeriön hallinnonalan eräiden julkisia kuulutuksia koskevien säännösten muuttamista koskevaksi lainsäädännöksi. Kuten tiedetään, kaikista asioista, mitä viranomainen tekee, päätökset on kuulutettava ja kerrottava asianomaisille tiedoksi, ja tässä tapauksessa tämä laki on tätä asiaa käsittelemässä ja virtaviivaistaa menettelyä. Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi luonnonsuojelulakia, maa-aineslakia, ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia, viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annettua lakia, vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annettua lakia, kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annettua lakia, Etelämantereen ympäristönsuojelusta annettua lakia ja ulkoilulakia. Julkisia kuulutuksia koskevat säännökset muutettaisiin vastaamaan vuoden 2020 alussa voimaan tulevia hallintolain julkisia kuulutuksia koskevia yleissäännöksiä. Henkilötietojen julkaisemista koskevia yleissäännöksiä esitetään lisättäväksi maa-aineslakiin sekä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettuun lakiin. Elikkä tässäkin yhtenäistetään tiedonsaantia niin, että kansalaiset aidosti saisivat heitä koskevissa asioissa tiedon riittävän ajoissa.

Toinen näihin liittyvä ongelmahan on, että kun nykyinen tietoyhteiskunta menee yhä enemmän sähköisen tiedottamisen piiriin, nyt pitää varmistaa se, että kaikki ihmiset saavat itseään koskevissa asioissa tiedon riittävän ajoissa ja varmuudella. Hallintolakiin tehdyillä muutoksilla on ajanmukaistettu sekä yleistiedoksiantoa että julkista kuulutusta koskevaa yleistä sääntelyä siten, että viranomaisen verkkosivuilla yleisessä tietoverkossa julkaisemisesta tulee vuoden 2020 alusta alkaen ensisijainen menettely ja fyysisistä ilmoitustauluista luovutaan. Yleistiedoksiannon osalta muutoksella luovutaan virallisen lehden ensisijaisuudesta, ja asiakirjan nähtävälle asettamisesta on ilmoitettava yleisessä tietoverkossa viranomaisen verkkosivuilla ja tarpeen vaatiessa sellaisessa sanomalehdessä, josta vastaanotta-

Punkt i protokollet PR 71/2019 rd

jan voidaan otaksua parhaiten saavan tiedon. On syytä huomata tässä yhteydessä se, että tämä virallinen lehtihän on semmoinen kummajainen, että moni tietää sen olemassaolosta mutta harva meistä sitä on lukenut. Tämmöinen virallinen lehti tavallaan on nyt jäämässä pois, ja sähköinen tiedottaminen astuu tilalle. Pidän tätä menettelyä erittäin hyvänä, koska se virallinen lehti ei mikään bestseller ole koskaan ollut. Myös julkinen kuulutus toimitetaan lähtökohtaisesti julkaisemalla kuulutus ja kuulutettava asiakirja yleisessä tietoverkossa viranomaisen verkkosivuilla. Tarpeen vaatiessa kuulutus julkaistaisiin myös asian vaikutusalueen sanomalehdessä tai muulla viranomaisen päättämällä tavalla. Kuntalaissa on siirrytty sähköiseen kuuluttamismenettelyyn jo aikaisemmin, eli tämä menettelyhän on käytössä jo tänä päivänä kunnissa, kuten tiedämme.

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Ympäristövaliokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä muuttamattomina seuraavin huomautuksin: Otan esille vain yhden huomautuksen, joka koskee sitä, että kun sähköistä tiedottamista nyt lähdetään aidosti käyttämään, valiokunta kantoi suurta huolta siitä, että kaikilla kansalaisillahan ei ole sitä tietoverkkoa käytettävissä ja moni ei sitä edes halua, ja meidän on kunnioitettava heidän valintaansa aidosti. Valiokunta painottaa lisäksi, että kaikilla kansalaisilla ei ole kykyä tai mahdollisuuksia käyttää sähköisiä tiedonsaantikanavia eikä heitä voida tähän velvoittaa. Valiokunta viittaa hallintovaliokunnan mietintöön numero 29 vuoden 2018 valtiopäiviltä, jossa se tunnistaa haasteen todeten, että hallintolain sääntelyssä on asianmukaisesti huomioitu myös tilanteet, joissa tiedoksianto yleisessä tietoverkossa ei ole riittävää ja siten säännösten mahdollistamaa harkintavaltaa käytettäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota vastaanottajien oikeusasemaan ja tiedonsaannin tarpeeseen ja yhteiskuntakehitykseen. Myös ympäristövaliokunta korostaa varsinaista tiedoksiantoa täydentävien tiedottamisen muotojen, kuten sanomalehdessä julkaisemisen, suurta merkitystä erityisesti laajavaikutteisissa ympäristöasioissa. Julkista kuulutusta käytetään hallintolaista poikkeavien erityissäännösten nojalla erityisesti ympäristösääntelyn hallinnollisessa toteuttamisessa, sillä näiden osalta päätökset usein kohdistuvat suureen määrään ihmisiä tai oikeushenkilöitä. Julkisia kuulutuksia koskevan yleissääntelyn säilyttäminen tiedoksiannon ohella on siten hyvin tarpeellista. Valiokunta katsoo, että tiedottamisen tehokkuus laajavaikutteisissa ympäristöasioissa voi vaikuttaa välillisesti myös mahdollisuuksiin osallistua ympäristöään koskevaan päätöksentekoon ja siten viime kädessä ympäristönsuojelun kehitykseen.

Näistä asioista valiokunta keskusteli hyvin pitkään ja muotoili ne tällaiseksi mietinnöksi. Valiokunta oli päätöksessään yksimielinen, ja olemme tyytyväisiä siihen, että kävimme huolella läpi sen, että kaikilla ihmisillä on aidosti mahdollisuus saada tieto etukäteen häntä koskevassa asiassa ja että hänellä on mahdollisuus lausua itseään koskevissa asioissa.

15.58 Mari-Leena Talvitie kok: Arvoisa puhemies! Tässä tosiaan julkiset kuulutukset ja niihin liittyvää sääntelyä käsitellään. Ja kuten ympäristövaliokunnan puheenjohtaja Hoskonen tuossa kertoi, niin valiokunta oli asiassa yksimielinen, ja on tietenkin tärkeätä, että näitä asioita yhdenmukaistetaan.

Mutta kaksi asiaa.

Ensimmäinen asia oli nimenomaan tämä, että kun näihin sähköisiin tiedonsaantikanaviin enemmän siirrytään, niin on myös tärkeätä, että huolehditaan, että jokaisella on mahdollisuus saada sitä tietoa. Ja viitattiinkin tässä tähän hallintovaliokunnan mietintöön viime vuodelta, jossa ollaan käsitelty myöskin niitä sähköisten asioinnin esteettömyysasioita,

Punkt i protokollet PR 71/2019 rd

elikkä siihen, että asiat ovat verkossa ja sähköisessä asioinnissa. Ne voidaan tuoda myöskin esteettömiksi esimerkiksi näkövammaisille, jos palvelut on sillä tavalla jo suunniteltu. Eli se on tärkeää.

Ja sitten toinen asia, mitä myöskin valiokunta käsitteli, ja myöskin tähän mietintöön se kirjattiin sillä tavalla, että ympäristövaliokunta katsoo osaltaan, että pitkällä tähtäimellä tavoitteena tulisi olla kaikkien hallinnonalojen yhteinen ja valtakunnallinen, sekä valtion että kuntien viranomaisten verkkopalvelualusta, sähköisen tiedottamisen ja tehokkaan tiedonsaannin varmistamiseksi. Ja mitä tämä käytännössä tarkoittaisi? Tästä viime kaudellakin jo muutamaan otteeseen on puhuttu. Nyt kun me luovumme näistä lehtimainoksista ja ihmiset haluavat etsiä jostain, että mitä — esimerkiksi maa-aineshankkeita, luvitusta — on meillä omalla alueella, niin meillä olisi tärkeää olla tällainen yhteinen, kuten oikeusministeriö on tehnyt tätä otakantaa.fi-sivua, mutta jotain vastaavaa sivustoa, josta löytyisi siis kaikki ne ympäristölupaan liittyvät hankkeet valtakunnallisesti, josta ihmiset tarvitsevat tietoa, koska ne tiedot ovat jo sähköisesti meidän lupaviranomaisilla ja ne ovat saatavilla, ja silloin olisi tärkeää, että ne löytyvät sitten esimerkiksi ymparisto.fi-sivun kautta, tai jonkun muun sivuston kautta tulevaisuudessa, ja tähän on tärkeää kiinnittää huomiota jatkovalmisteluissa ja lainsäädäntötyössä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Tuula Haatainen: Valiokunnan puheenjohtaja Hoskonen.

16.00 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Jäi kolme asiaa sanomatta. Ensimmäinen oli se, että nyt ollaan suunnittelemassa Suomeen tällaista sähköistä, hallinnonalojen ja valtakunnallisesti yhteistä tietokantaa, valtion sekä kuntien viranomaisten verkkopalvelualustaa sähköisen tiedottamisen ja tehokkaan tiedonsaannin varmistamiseksi. Tavoitteena on tällaisen tietokannan luominen ja tällaisen sähköisen ilmoitustaulun luominen koko maan kattavaksi niin, että se löytyy helposti. Kun menee esimerkiksi tietokoneelle, niin se voisi löytyä sieltä — vaikka kun laittaa työpöydälle sen, niin pääsee heti lukemaan, mikä asia voisi häntä koskea. Ja sehän on nykyisellä tietotekniikalla helppo jakaa, vaikka maakuntakohtaisesti katsoa, mitä maakunta-asia koskee tai jopa peräti kuntakohtaisesti, jolloin tietotekniikka palvelee asiakasta, asianosaista mahdollisimman tehokkaasti.

Toinen asia on sitten se — kun näitä järjestelmiä kehitetään koko ajan — että tämä lakiesitys ja mietintö eivät koske maankäyttö- ja rakennuslakia, koska sen uudistaminenhan on parhaillaan menossa ympäristöministeriössä. Siihen liittyvät muutokset tulevat sitten sen lainuudistuksen myötä, ja senhän pitäisi olla noin suurin piirtein vuoden kuluttua valmis. Parhaillaan niitä pykäliä siellä ollaan sorvaamassa tänäkin päivänä.

Lopuksi, arvoisa rouva puhemies, yksi asia. Tämäkin lakiesitys ja ympäristövaliokunnan mietintö korostavat sähköisen tiedottamisen tärkeyttä. Ja siihen sisältyy sitten meille Suomen eduskunnassa, kansanedustajille haaste. Meidän on pidettävä huoli siitä, että nämä nopeat laajakaistayhteydet saadaan koko maahan. Koska ei voi olla niin, että joku osa maasta tai jotkut ihmiset eivät saa tietoa sen tautta, kun ei ole sitä laajakaistaverkkoa. Tässäkin asiassa voimme olla vapaasti ruotsalaisille kateellisia. Siellähän näitä verkkoja on rakennettu todella antaumuksella.

On syytä muistaa, rouva puhemies, se vielä, että tähän asiaan emme saa ratkaisua markkinoiden kautta. Teleoperaattorit eivät varmuudella rakenna tähän maahan nopeaa laajakaistaverkkoa kaikille suomalaisille. Siinä on meillä eduskunnalla iso rooli, että me varmistamme täältä annettavalla rahoituksella, että se valokuituverkko saadaan koko maahan.

Punkt i protokollet PR 71/2019 rd

Kaikkienhan ei ole pakko ottaa valokuituverkkoa, ei tietenkään, mutta mahdollisuus pitää olla, koska silloin kansalaiset ovat tasa-arvoisessa asemassa ja silloin tämä lain henki toteutuu.

16.03 Kimmo Kiljunen sd: Arvoisa puhemies! Tässäkin pieni varoituksen sana, silloin erityisesti, kun sähköinen viestintä koskee internetiä tai tietokoneiden kautta tapahtuvaa tietojen välitystä tai tablettien kautta tapahtuvaa tietojen välitystä. Tässä on myöskin ikä-syrjintätilanne olemassa, koska yli 80-vuotiaista 80 prosentilla ei ole tietokonetta käytettävissä ja yli 65-vuotiaistakin 65 prosentilla ei ole tietokonetta käytettävissä. Meillä on 300 000 täysi-ikäistä suomalaista, suurin osa heistä ikäihmisiä, joilla ei yksinkertaisesti ole tätä välinettä käytettävissä, ja siinä mielessä tässäkin yhteydessä täytyy aina muistuttaa se, että meillä täytyy olla myöskin muut tavat tiedottaa.

16.03 Arto Satonen kok: Arvoisa puhemies! Jatkan ensin siitä, mihin edustaja Kiljunen viittasi. On ihan totta, että vaikka on järkevää, että tämä yhteiskunta muuttuu entistä enemmän digitaaliseksi, niin meidän pitää huolehtia myös niiden henkilöiden palveluiden toimivuudesta, joilla ei ole näitä digitaalisia välineitä tai ei ole kykyä käyttää niitä välineitä ja selvittää niistä palveluista. Se on ilman muuta näkökohta, joka tulee kaikessa digivalmistelussa huomioida, ja tiedän kyllä, että tätä myös valtiovarainministeriössä mietitään.

Valiokunnan puheenjohtaja Hoskonen viittasi täällä valokuidun tärkeyteen ja siihen, että se olisi kaikkien saatavilla. Tässähän on valtava ero riippuen siitä, mistä päin maata tulee. Eli niillä alueilla, joista onneksi itse tulen, Sastamalassa esimerkiksi, on niin, että kun siellä on paikallinen puhelinyhtiö, joka tänä päivänä on osa vähän isompaa konsernia, niin koko sillä alueella, jossa tämä yhtiö toimii, tehdään erittäin aktiivisesti tätä valokuituverkkoa.

Mutta sitten taas niillä alueilla, joissa ei ole näitä pieniä toimijoita, joissa vain on isoja toimijoita, niin siellä helposti luotetaan vain tähän mobiiliverkon voimaan. Se ei kaikissa tilanteissa sitä ratkaisua tuo, joten on erittäin tärkeää, että on olemassa niitä järjestelyitä, joilla edesautetaan sitä, että valokuituverkkoa saadaan laajasti. Se on ennen kaikkea maaseudun ja pienempien kaupunkien mahdollisuus, että nämä verkot ovat kunnossa. Silloin voidaan tehdä etätöitä, ja silloin voidaan tietysti harjoittaa myöskin vaativampaa työtä — esimerkiksi robottinavetat ja muut ovat sellaista, joissa ehdottomasti tarvitaan tällaiset valokuituyhteydet. Eli tämä on tärkeä asia muistaa, että tämä on ikään kuin edullinen tapa pitää yllä laajaa kehitystä alueilla ympäri Suomen, kun edesautamme tätä valokuituverkon rakentamista.

16.05 Leena Meri ps: Arvoisa puhemies! Jos ymmärrän, niin puhutte siitä asiasta, kun rakennetaan kaapeleita kuntiin. Tästä eriarvoisuudesta: Itse asun Hyvinkäällä asemakaava-alueella, ja meidän alueelle kyllä saa kaapelin, mutta se maksaa kaksi tonnia. Se on iso raha, ja sitä ei sinne muuten tule. Tässä nyt kuulin sitten, että eräs toinen yhtiö oli sinne vähän matkan päähän tehnyt kanssa kaapelia. Siitä ei montaa sataa metriä ole, kilpaileva yhtiö, niin sitten niiltä asukkailta taas ei oltu peritty maksua. Kyllä se vähän meistä siinä parin korttelin päässä tuntui siltä, että ihan kiva, me maksetaan kaksi tonnia tästä.

Voisin esimerkiksi miettiä, tässä yritin jotain ratkaisua ajatella, niin kun hallitus nyt leikkaa tuota kotitalousvähennystä, niin tässä olisi yksi seikka, jonka voisi itse asiassa ottaa sinne vähennyksen piiriin. On monia asioita, mitä edellytetään tällä hetkellä, jos ajatellaan

Punkt i protokollet PR 71/2019 rd

esimerkiksi lämmityspolttoaineremontteja tai energiaremontteja ja kaapeleita. Ihmiset laittaisivat niitä, mutta kun ei ole rahaa. On se minullekin iso raha tuo kaksi tonnia, toivottavasti siitä nyt sitten joitakin iloa on. Mutta tämä tästä tiedoksi, että se ei ole kaupungeissaan ilmaista lystiä.

Edustaja Satonen piti hyvän puheenvuoron noiden lähipalveluiden saatavuudesta. Panakit ovat vähentäneet koko ajan konttoreita, ja monet ikäihmiset, sairaat ihmiset ja varattomatkin ihmiset, joilla ei ole varaa laitteisiin, tarvitsevat palveluita joko siksi, että heillä ei ole laitteita tai siksi, että he eivät osaa käyttää näitä erilaisia palveluita. Meidän tulee kyllä huolehtia, että kaikki ihmiset pääsevät näiden palveluiden pariin, koska vaikka meillä olisi kuinka hienot sähköiset järjestelmät, niin jos ei sinne ihminen pääse tai osaa mennä tai hänelle ei ole varaa sinne mennä, niin hänen asiat jäävät sitten kyllä hoitamatta — mutta hallitukselle pallo tästä.

Hoskosella on monissa asioissa hyvä linja. Näitä voisi miettiä, just tämäntyypisiä asioita energiaremontteihin, kaapeleihin ja muuta. En tiedä tiesittekö te, että esimerkiksi Hyvinkäällä se tulee näinkin kalliiksi, yhteen taloon. [Timo Heinonen: Puhumattakaan maaseudusta!]

16.07 Mauri Peltokangas ps: Arvoisa rouva puhemies! Tässä pari sanaa tästä käsittelystä. Ympäristövaliokunta otti syväluotaavasti huomioon myöskin ne ihmiset, joilla ei ole mahdollisuutta tietoverkkojen kautta päästä käsiksi näihin tietoihin, jotka ovat tuiki tarpeellisia. Hyvässä hengessä siellä tosiaan pitkäänkin keskusteltiin ja puitiin näitä asioita. Hyvin tärkeä asia. Ja tässä on otettu esiin myöskin tietoverkkojen tarkeys. Nykypäivänä tietenkin valokuituverkot ovat jossain päin Suomea hyvä asia, mutta onneksemme tänä päivänä teknologia kehittyy niin hurjaa vauhtia, että kohta jopa syrjäkylällä, siellä köyhän perälläkin, tällainen nopeampi yhteys toteutuu elikkä satelliittipalvelujen kautta. Toivoin, että hallitus ottaisi koppia myöskin tämänsuuntaisen kehityksen osalta, koska jokainen ymmärtää, että jokaiseen syrjäkylään se valokuitu on täysin mahdoton saada perille kustannussyistä. — Kiitos.

16.09 Timo Heinonen kok: Arvoisa rouva puhemies! Valokuitutietoverkot-kysymys on meidän kaikkien yhteinen, ja tätähän on aika pitkään tehty. Meillä on sekä hyviä että huonoja esimerkkejä siitä, millä tavalla näitä on rakennettu ja millä tavalla niitä on pyritty saamaan myös kannattaviksi edes niin, että ne omat kustannuksensa kattaisivat.

Edustaja Meri toi esille Hyvinkään, joka on pääasiassa kaupunkiseutuista asumista, mutta sitten kun mennään maaseutumaisiin paikkoihin, kustannukset nousevat entistä isommiksi. Toki siellä erilaiset tukijärjestelmätkin ovat mahdollisia, ja monet kunnat, esimerkiksi oma kotikuntani Loppi, tukevat näitä osuuskuntia, jotka näitä verkkoja rakentavat. Mutta siitä huolimatta liittymämaksut ovat vielä tuota korkeampia kuin mikä edellä esille nousi.

Yksi asia, joka ei tässä esille ole noussut, on se, että meidän pitäisi huolehtia siitä, ettei meille synny sellaista tilannetta, että meillä yksityiset yritykset rakentavat näitä verkkoja, saavat niihin itse asiassa aika paljon julkistakin tukea ja yksityisten ihmisten rahaa, ja sen jälkeen niitä verkkoja ovat hamuamassa jo ulkomaiset pääomasijoittajat. Silloin on se vaara, että meillä syntyy tällainen toinen Caruna, missä verkot ovatkin ulkomaisessa omistuksessa ja se on ainoa tae saada sinne ihmisille näitä nopeita tietoliikenneyhteyksiä. Yleensä silloin kun syntyy tämäntyypinen malli, myös hinnat tulevat nousemaan. Joten toivon,

Punkt i protokollet PR 71/2019 rd

että myös tähän kiinnitetään erityistä huomiota, että ei pääse syntymään uutta monopoli-tyyppisesti toimivaa verkkojärjestelmää Suomeen.

16.11 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Valokuituverkoista nimenomaan tätä lakiesitystä koskien, mietintöä koskien tärkeää on juuri se, että saamme sen tiedon menemään sille ihmiselle riittävän ajoissa, koska valitusajat, yleensä kuukauden valitusaika, lähtevät pyörimään seitsemän vuorokautta siitä hetkestä, kun vaikka nyt viranomaisen päätös jossakin asiassa on tietoverkkoon laitettu. Siitä lähtee se valitusaika pyörimään: eli seitsemän päivää plus yksi kuukausi. Seitsemän päivän kuluttua alkaa aika kuluu, ja siinä on sitten kuukausi valitusaikaa. Elikkä tämä on syytä tiedostaa.

Toinen asia valokuituverkoista vielä: Kun valtion palveluita ihmisille tarjotaan tietoverkoissa, niin se valokuiturakentaminen maaseutukuntiin on täysin mahdollista. Kotikuntaani se tehtiin kaikkia torppia koskien. Sekään ei pidä paikkaansa, että viimeiseen torppaan ei valokuitua saa. Muuankin ilomantsilainen perhe asui järven niemessä Nuorajärvellä, ja sille perheelle tuli valokuitu. Ainoa ongelma oli viranomaisen, en sano tahallinen, vaan totean, että kummallinen suhtautuminen asiaan, kun sen järven pohjaan laskettavan kaapelin laskulupa piti hakea aluehallintovirastosta ja se kesti kahdeksan kuukautta saada lupa sen piuhan laskemiseen sinne järvenpohjaan. Se tehtiin, ja kyseisessä talossa on nyt nopea laajakaistayhteys, jonka nopeus on, jos haluaa parikymppiä panna enemmän rahaa, yhden gigabitin nopeus sekunnissa. Sillä pystyy kyllä jo vaativakin diplomi-insinööri tai kuka tahansa huippuosaaja vaikka suunnitteluohjelmia pyörittämään. Se antaa mahdottoman hyvää nopeuden, ja palvelut tulevat varmasti.

Sen takia toivon, kun käsittelemme lähiaikoina rakennerahastolakeja, että nyt vihdoin tässä talossa ymmärrettäisiin se, että kun näitä rakennerahastosääntöjä kehitellään ja viehdään eteenpäin ministeriössä, ja edustajat vaikuttavat niihin omalla tavallaan, niin saisimme sinne sen vahvan merkinnän, että valokuituverkkojen rakentamiseen näitä EU:n rakennerahastorahoja pitäisi käyttää enemmän. Sen parempaa tasa-arvotehtävää meillä ei tässä maassa ole, kuin että saamme kaikille sen valokuituyhteyden.

Ja syytä muistuttaa niitä henkilöitä, jotka puolustavat langatonta verkkoa: yksikään langaton verkko ei tässä maassa pelaa, ellei linkkien välillä ole valokuituyhteyttä. Tämäkin on syytä muistaa. Jos niiden linkkimastojen välillä ei valokuituyhteyttä ole, niin tämä langaton verkkokaan ei toimi kunnolla. Kannattaa muistaa tämä kokonaisuus. Se on kokonaisuus, ja se on pidettävä meidän aina mielessä.

Toivon, arvoisa puhemies, sitä, että nyt eduskunta ottaa vakavasti tämän viestin siitä, että ne valokuituyhteydet on rakennettava, jos me meinaamme muun maailman tahdissa pysyä mukana.

Riksdagen avslutade den allmänna debatten.

Riksdagen godkände innehållet i lagförslagen 1.-8. i proposition RP 73/2019 rd enligt betänkandet. Första behandlingen av lagförslagen avslutades.